

**СТРАЖДАННЯ СВЯТИХ ВЕЛИКОМУЧЕНИКІВ,
ЄПИСКОПА ФРУКТУОЗА ТА ДИЯКОНІВ АВГУРІЯ І ЄВЛОГІЯ,
ЗАМУЧЕНИХ В ТАРРАГОНІ 21 СІЧНЯ ЗА ПРАВЛІННЯ ІМПЕРАТОРА
ВАЛЕРІЯНА І ГІЛЛІЄНА.**

1. В часи консульства Еміліана і Бассуса, у неділю 16 січня, були схоплені єпископ Фруктуоз і диякони Августій та Євлогій. Коли вони всі разом знаходились у кімнаті Фруктуоза, до дому зайшли солдати преторія, так звані бенефіціарії: Аврелій, Фестуцій, Елій, Поленцій, Донатус і Максимус. Почувши кроки, Фруктуоз відразу ж підвівся і вийшов зустріти їх у сандалях.

Та й сказали йому:

– *Підеш з нами, губернатор викликає тебе з твоїми дияконами.*

А Фруктуоз відказав їм:

– *Добре, ми йдемо, тільки спочатку дозвольте мені надіти взуття.*

Вони ж відповідали:

– *Роби як забажаєш.*

А як прийшли вони на місце, то їх відразу ж заарештували і кинули до в'язниці. Не дивлячись на це, Фруктуоз, впевнений у вінці свого Божого призначення, молився невпинно. Брати ж, весь час були при ньому, приносили йому їжу, та вмовляли його не забувати про них у молитві.

2. А наступного дня, у в'язниці хрестили брата нашого на ім'я Рогаціан.

У п'ятницю 21 січня, пройшло шість діб коли їм оголосили обвинувачення. І тільки після того випустили їх. Губернатор Еміліан сказав тоді так:

– *Приведіть мені Фруктуоза, приведіть Августія, приведіть Євлогія!*

Зі служби відповіли:

– *Ведіть їх сюди!*

І запитав губернатор Фруктуоза:

– *А чи знаєш ти що наказали імператори?*

Фруктуоз йому відповів:

– *Не знаю того, що наказали імператори. Я є християнин!*

Губернатор Еміліан наголосив:

– *Вони наказали поклонятися богам!*

Фруктуоз відповідав так:

– *Я поклоняюсь тільки єдиному Богу, творцю неба і землі і всього, що існує.*

Еміліан наполягав:

– *Як, ти не знаєш що існують боги?*

Відповів йому Фруктуоз:

– *Ні, не відаю я про це.*

Тоді Еміліан попередив його:

– *Ну так ти про це ще дізнаєшся.*

Та Фруктуоз, звернувшись до Господа, тільки молився мовчки. І заволав тоді губернатор:

– *Так ось кого вони слухають, ось перед ким тремтять, ось кого обожнюють, замість того щоб вклонятися нашим богам, та обожнювати образи імператорів!*

Згодом звернувся губернатор до Августія:

– *Не звертай уваги на слова Фруктуоза.*

Та Августій також відповів:

– *Я поклоняюсь всемогутньому Богу.*

Тоді запитав губернатор Євлогія:

– *А можливо ти поклоняєшся Фруктуозу?*

Євлогій відповів:

– *Фруктуозу я не поклоняюся, але поклоняюся тому, кому поклоняється Фруктуоз.*

Тоді запитав губернатор Фруктуоза:

– *Ото ж бо ти єпископ?*

І сказав Фруктуоз у відповідь:

– *Так, я єпископ.*

Та й проголосив губернатор:

– *Ти був ним!*

І наказав спалити їх усіх живцем.

3. В той час, як Фруктуоза та його дяконів вели до амфітеатру, люди сильно переживали за єпископа, бо дуже його любили, і не тільки брати його, а й язичники. Фруктуоз втілював у собі саме той образ єпископа, про якого говорив Святий Дух через апостола Павла, вибрана посудина, вчитель народів. І тому, навіть солдати, розуміючи яка незкінченна слава чекає на цих людей, раділи за них більше ніж сумували. І коли вже хтось із братів його хотів був вмовити Фруктуоза випити приготовленої суміші, той відповів йому:

– *Ні, не прийшов ще час закінчувати святий піст.*

Було це о десятій чи одинадцятій годині ранку. Фруктуоз виконував святий обряд посту з минулої середи, і, зараз, втішений і впевнений, він нестерпно чекав святої п'ятниці, жадаючи закінчити святий піст в колі великомучеників і пророків вже там, в раю, що його Господь Бог приготував для вибранців своїх.

А як підійшли вони до амфітеатру, то наблизився до Фруктуоза один із його учнів, на ім'я Августаль, та благав зі сльозами, щоб вчитель дозволив йому зняти його сандалі. І відповідав йому благословенний мученик:

– *Залиш це сину, я сам їх скину.*

А як він вже роззувся, приступив до нього один солдат, із братів наших, на ім'я Фелікс, і подав йому свою руку, просячи Фруктуоза, щоб не забув про нього у молитві. І промовив так Фруктуоз, щоб його почули усі стоячі навколо нього:

– *Я пам'ятатиму про всю католицьку церкву від сходу до заходу!*

4. І стоячи біля дверей амфітеатру, ближче до нев'янучого вінка, ніж до знущань, в присутності солдатів, про яких ми вже раніше згадували, Фруктуоз, надхнений Святим Духом, що промовляв його устами, сказав так голосно, щоб усі брати могли його почути:

– *Ніколи більше не забракне вам пастиря, не будете позбавлені Господньої обіцянки, ні тепер ні в майбутньому. Все що ви бачите сьогодні – лише минуча слабкість.*

Як тільки вони потішили братів своїх, то відразу ж увійшли у спасіння, гідні та раді мучеництва, скуштувавши плід обіцяний Святим Писанням. Вони уподібнились до Ананії, Азарії та Мисаїла, в яких також було відображено Святу Трійцю, коли ті стояли у земному полум'ї, то Отець був із ними, Син втішав їх, а Святий Дух перебував серед вогню.

Коли згоріли путі які зв'язували їхні руки, Фруктуоз, вірний святій молитві, впав на коліна і, впевнений в своїм воскресенні, молився до Господа так переможно, як розп'ятий Христос.

5. Також стались і чудеса Господні: відкрились небеса, і Вавілон з Мигдонієм, брати наші і слуги губернатора Еміліана, вказували дочці та дружині його, як Фруктуоз та його диякони, увінчані, підіймались до неба, а стовпи, до яких їх було прив'язано, залишились в цей час на своєму місці. Еміліан, якого кликали подивитись на чудеса, так і не відважився підвести очі, коли всі слуги губернатора йому повторювали:

– Иди і подивись, як ті, яких ти засудив, підіймаються зараз на небо і як збувається їхня надія!

6. Брати, залишившись без пастиря, були дуже засмучені, та не тому що співчували Фруктуозові, а тому, що його вже не було серед них. Однак, коли стемніло, повні віри та боротьби, всі побігли до амфітеатру, несучи зі собою вино, щоб загасити димлячі тіла. Також пробували назбирати як найбільше попелу, що залишився. Потім сталось чудесне з'явлення нашого Господа і Спасителя, щоб скріпити віру в людей і дати приклад немічним та слабким. Своім життям і тільки завдяки Божому милосердю, єпископ Фруктуоз показав живий приклад надії на нашого Господа Бога, і тепер все це підтвердив останніми стражданнями і вірою у воскресення тіла. І тому, після свого воскресіння, він з'явився перед своїми братами і наказав щоб вони повернули на місце все те, що вибрали із попелу.

7. Фруктуоз і його диякони з'явилися перед Еміліаном, що їх був засудив, одягнені в обіцяну одягу святих, вони своєю присутністю, немов би докоряли його за те, що хотів назавжди поховати тих, яким тепер повинен би поклонятись.

О, блаженні мученики, очищені немов безцінне золото у палаючому вогні, захищені бронєю віри і шоломом спасіння, увінчані нев'янучим вінцем за те, що розчавили голову диявола.

О, блаженні мученики, ви заслужили це чудове місце на небі по правиці Христа, на славу Бога Отця, Ісуса Христа, Його Сина, і Святого Духа! Амінь.